

Alencop una cooperativa per sortir de la misèria

- Alencop ja és una realitat
- Pla d'Actuació de Barri
- Trullà(s), la barriada oblidada
- Cooperativisme al Poblenou: passat i present

Editorial

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
Metrovacesa torna al Poblenou afectant uns passatges	
Associa't!	
EN PORTADA	4
Alencop ja és una realitat	
Actes de festa major organitzats per l'AVV Poblenou	
Projecte del nou institut Fluvià	
Pla d'Actuació de Barri (Poblenou 2016-2019)	
Què en diuen els usuaris, de les "noves" línies de bus?	
MOBILITAT.....	10
I ara, on aparcó la bici?	
ESPAI VIOLETA.....	13
Les dones a les cooperatives	
i les cooperatives de dones	
PAISATGES HUMANS	14
Trullà(s), la barriada oblidada	
MEMÒRIA I PATRIMONI.....	16
Cooperativisme al Poblenou: passat i present	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	20
Jordi de Manuel	
VIDA DE BARRI	22
ConnectHORT	
PAS A NIVELL.....	23
Les plagues poblenovines	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms: .....
 Adreça: .....
 Població: ..... C.P.: .....
 Telèfon: ..... @ mail: .....
 DNI: .....
 Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de ..... € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc: .....
 Codi: .....
 ENTITAT OFICINA CONTROL NUM COMP

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.88
 Setembre 2015

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler

Col·laboradors: Amador Pisabarro, Maria Elisa Ojeda, Andreu Isern Gausí, Sílvia Casorrán, Estrella Pineda, Patricia Pujante, África Ragel i Marina Riera.

Coordinació: Gemma Canela

Fotografia: Salva Clarós
 Il·lustracions: Manel Puyal
 Portada foto: Salva Clarós
 Correcció: Josep Pascual
 Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler
 Impressió: Gràfiques Campàs
 Tirada: 3.000 exemplars
 Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotassignats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat com a Redacció.
 La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Metrovacesa torna al Poblenou afectant uns passatges

La tímida reactivació econòmica que viu el país ha creat algunes expectatives de represa de l'activitat immobiliària. És el cas del pla urbanístic en el sector tradicional dels carrers Tortellà i Pellaies, corresponent a la Modificació del Pla General Metropolità al Front Marítim del Poblenou. El Pla afecta tres mitges illes amb façanes a Ramon Turró entre els carrers d'Espronceda i Ferrers. El promotor, la immobiliària Metrovacesa SA, tenia el pla aturat, per sort dels veïns residents, des de 2009, quan va rebre l'aprovació definitiva del consistori. La catàstrofe de la bombolla immobiliària va paralitzar al Poblenou aquest i molts altres negocis altament especulatius. A més de l'enfonsada del mercat, la major part de promotors van fer fallida o hi van estar molt a prop. Metrovacesa SA, propietat dels principals bancs, va entrar en pèrdues multimilionàries i es trobava ja en liquidació d'acord amb la llei si no fos per les martingales comptables que li ha permès el govern per tal de salvar-la. El Santander ha aplicat una quitació de més de 500 milions d'euros, que representa aproximadament el 21% del deute impagable de la immobiliària.

El mes d'abril passat, amb l'anterior govern municipal, Metrovacesa va tramitar una modificació del Pla, que resta pendent d'aprovació definitiva per facilitar-ne l'execució. La modificació consisteix a dividir el pla en dos polígons d'actuació diferenciats a fi que el promotor pugui desenvolupar part del pla independentment de la totalitat. És una modificació feta a mida de l'interès de l'empresa Metrovacesa, ja que no podia executar el pla en la seva totalitat per no ser propietària majoritària del sòl. Si prospera la modificació es veuran afectats tots els veïns dels passatges interiors d'una de les illes afectades. I desapareixerà un patrimoni urbà construït durant els primers anys del segle XX, integrat en la trama antiga del Poblenou a la zona de la França Xica. Els veïns no volen canviar els seus habitatges per pisos, ni tampoc canviar l'estil de vida que representa el veïnat dels passatges. Estan disposats a plantar cara, i l'Associació de Veïns els farà costat.

Associa't!

Ja fa més de 40 anys que a l'AVV del Poblenou treballem per millorar el barri i el dia a dia dels veïns i veïnes que hi vivim. Són diverses les lluites a què hem fet front des de llavors fins ara, i l'èxit aconseguit en moltes ha estat gràcies a la participació i les mobilitzacions de tots plegats. Però encara queda feina per fer.

I és que per construir la societat que volem, cal que les entitats i la ciutadania participin activament i de manera conjunta en les qüestions que ens afecten com a barri i com a ciutat.

És per això que una vegada més us animem a fer-vos socis de l'AVVP. Associant-vos-hi, estareu informats d'allò que passa al barri i podreu contribuir a la seva millora. Voleu adherir-vos a la lluita contra la manca d'escoles i instituts? Voleu participar en la revitalització del carrer Pere IV? Voleu fer front als desnonaments i a la pobresa energètica? I reduir la pressió turística? Què més voleu fer pel barri?

Enfortim l'Associació! Enfortim el barri!

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Alencop ja és una realitat

A Alencop –ja fa uns mesos que vam triar el nom, i finalment l'hem vist estampat a la roba de treball, a les bicicletes, als cartells i tríptics explicatius del servei...– hem iniciat l'activitat! Estem molt contents!

Alencop va iniciar el servei de recollida el 29 de juny, però ja fa mesos que estem treballant i rebent formació. Des del principi hem treballat de manera col·lectiva des de la tria del nom al funcionament de la cooperativa. Hem fet moltes reunions de grup que, a més de permetre'ns avançar en el projecte, ens han ajudat a anar-nos coneixent. Alencop la formem quinze socis treballadors d'origens diferents, amb l'objectiu d'anar-hi incorporant més persones a mesura que el projecte es vagi consolidant.

Durant aquest temps previ a l'inici de l'activitat ens vam organitzar en diferents grups de treball: model de negoci, gestió interna, comunicació, local i alimentació i habitatge, fent sempre posades en comú amb tot el grup, i prenent tots junts les decisions. Treballar en equip i entendre què és el cooperativisme també està sent un repte per a nosaltres. Per això, durant aquests mesos s'ha fet formació en cooperativisme, a més de la formació de gestió de residus, de funcionament de les bicicletes elèctriques, de circulació per la ciutat...

En aquest període, també ens hem volgut donar a conèixer al Districte participant en espais comunitaris, fires i mostres de comerç, i hem començat a fer visites a associacions de veïns i veïnes, entitats..., però som conscients que encara ens en falten moltes que esperem visitar ben aviat.

Han estat uns mesos d'il·lusions, d'aprenentatges i també d'incerteses, però finalment ens queda l'alegria d'haver iniciat el servei.

El 2 de juliol vam voler compartir aquesta alegria fent un brindis amb les persones properes al projecte. Va ser una trobada molt emotiva i una bona manera de començar l'activitat, i vam poder donar les gràcies de primera mà a totes les persones i entitats que l'han fet possible.

Només feia tres dies que s'havia iniciat l'activitat i la campanya de comunicació, i ja s'havien fet més de vint recollides a domicilis.

La iniciativa ha estat impulsada per la cooperativa Labcoop amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona.

El servei que s'inaugura se centra fonamentalment en la recollida de proximitat de diferents residus, amb una atenció especial a la ferralla i als residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE), i en la

promoció del reciclatge i la reutilització. En aquest sentit, una línia fonamental del projecte és l'educació i la sensibilització per tal de fomentar i promoure unes pràctiques i uns hàbits de prevenció, reciclatge i reutilització al territori d'acord amb el respecte del medi ambient.

La recollida té dues tipologies principals: recollida a domicili i recollida a comerços i entitats o equipaments. La recollida es fa amb bicicletes elèctriques, tot i que aviat també

disposarem d'una furgoneta. El servei és gratuït i es pot demanar fent un trucada al 936 119 201 o enviant un correu electrònic a info@alencop.coop.

Alencop està tenint una acollida molt bona al barri, i això fa pensar que l'espera un bon futur. Gràcies!

ALENCOP

Actes de festa major organitzats per l'AVV Poblenu

Dissabte, 12 de setembre, sopar amb música, a les 21.30 h, davant La Flor de Maig (Dr. Trueta, 195). Cadascú porta el sopar per compartir. El grup Radio Fanjul ens amenitzarà la vetllada. Tothom hi és convidat.

Dimecres, 16 de setembre, a les

19 h, a la biblioteca Manel Arranz (Joncar, 35), presentació del llibre *Nadie te está esperando*, una novel·la de Raúl Martínez Ibars que descriu en to d'humor, però també amb moments dramàtics, la situació dels subsaharians que viuen al nostre barri i el desallotjament de la

nau del carrer Puigcerdà.

Dissabte, 19 de setembre, a les 18 h, a la plaça Prim, havaneres amb el grup Ultramar. El tradicional concert d'havaneres i tast de cremat que cada any ofereix l'AVV.

La Junta de l'AVVP

Projecte del nou institut Fluvià

La Plataforma d'Educació Pública del Poblenu es va reunir amb l'equip directiu del nou institut Fluvià, que es diu provisionalment Maria Espinalt.

L'esmentat equip directiu va presentar un avantprojecte pedagògic, que ha sigut aprovat pel Consorci d'Educació de Barcelona, que els ha encarregat l'elaboració del projecte definitiu.

Sembla que el Consorci d'Educació s'ha decantat per un centre gran: 4/3 línies, encara que l'equip directiu preferia un centre 3/2 línies, per tenir un tracte més personalitzat.

Referent al calendari de construcció, a final de juliol es va adjudicar a un equip d'arquitectes el projecte executiu del nou institut.

A partir d'aquí hem de comptar uns 6 mesos, i només després es licitaran les obres. Això significa, sent realistes i descomptant tràmits i burocràcies, que les obres de l'edifici podrien començar l'estiu del 2016. I per tant, ens trobarem amb un curs de provisionalitat, com a mínim.

Caldrà veure com s'encara aquesta provisionalitat: potser amb barracons o en un edifici provisional, que podria ser, per exemple, les aules sobrants de l'escola Poblenu, que també s'ha de reformar.

El Consorci té clar que cal també el segon institut, perquè si no, no pot col·locar tots els alumnes de 6è que surten de les escoles de Primària. Però tot depèn de la Generalitat que surti el 27-S. La Plataforma d'Educació té clar que hem de seguir lluitant.

Amador Pisabarro

■ Pla d'Actuació de Barri (Poblenou 2016-2019)

Ja fa 8 anys que entitats del Poblenou expressen lliurement la seva opinió en un exercici participatiu a iniciativa pròpia anomenat Pla d'Actuació de Barri. El Pla vol ser un programa ciutadà que conté les principals preocupacions, les prioritats d'intervenció i les propostes d'actuació que fan entitats del barri per als 4 anys vinents. El compendi de propostes mostra un camí a seguir i aspira a definir també l'ordre de prioritats i l'assignació pressupostària per al repar-

timent dels recursos disponibles d'acord amb allò que considera la ciutadania. El Pla d'Actuació de Barri 2016-2019 per als barris del Poblenou presenta una diagnosi del territori i de la situació social, cultural i econòmica de les persones que resideixen, treballen o conviuen al Poblenou. Assenyalen els déficits d'equipaments, infraestructures i serveis. I proposa algunes línies estratègiques per completar la transformació urbana d'acord amb els reptes encara pendents.

El document està ara en fase final de redacció i serà presentat públicament en les properes setmanes. A partir d'aquí, ens agradaria que fos tingut en compte pel govern municipal del Districte de Sant Martí, obrint un procés de discussió per poder pactar les principals obres i inversions que cal fer al Poblenou en el present mandat. L'anàlisi i les propostes se centren en quatre àmbits: l'àmbit social, l'àmbit associatiu, l'àmbit econòmic i l'urbanisme.

un projecte de qualitat
fet realitat

HABITATGES PROTEGITS AL POBLENOU

En l'àmbit social, s'agrupen els equipaments i serveis a la ciutadania en educació, cultura, benestar, sanitat i esport. S'analitza quins són els déficits actuals i quines les previsions de futur, tenint en compte el creixement demogràfic que ha experimentat el Poblenou d'acord amb les previsions de nou habitatge procedent del planejament urbanístic aprovat. Destaquen entre les principals mancances el proveïment de places escolars de primària i secundària en nous centres previstos en el Pla d'Equipaments del Poblenou, que encara estan pendents de construir. I també un conjunt d'equipaments i serveis a la gent gran com casals, residències i centres assistits. Destaca també la necessitat d'una instal·lació esportiva municipal per satisfer una demanda creixent al centre del barri, que no pot assumir en l'actualitat el centre esportiu de Can Felipa.

Pel que fa a les associacions i la participació ciutadana, el document apunta a la creació d'instruments de participació i consulta ciutadana real en temps i forma, superant un model que fins avui no ha portat l'opinió dels ciutadans fins a les darreres conseqüències. Es demana que la ciutadania sigui consultada i s'impulsin espais de debat on els ciutadans de manera organitzada s'impliquin en el disseny de les polítiques i prenguin consciència de la seva responsabilitat social.

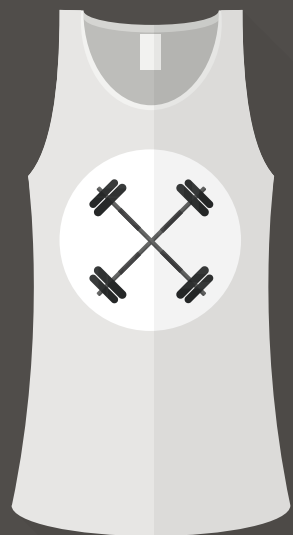
L'economia és una preocupació central del document. S'assenyalen algunes estratègies per revitalitzar l'economia i per a la creació de llocs de treball. L'anàlisi abasta des de la indústria, el turisme, el comerç, la cultura, la vivenda i l'energia. Es proposa impulsar l'activitat econòmica al barri, destacant dos pols: l'economia social i solidària i la transformació urbana des de l'eficiència i el consum sostenible dels recursos. Es proposa una revisió del model urbanístic i de promoció econòmica del 22@, que detecti quines són les actuals mancances i en reorienti l'execució. Per exemple, en la línia de desenvolupar de manera preferent l'habitatge encara pendent i d'incorporar activitats de manufactura urbana, consolidar tallers d'artistes, prioritzar serveis industrials abans que els serveis administratius, financers o de turisme. Es posa èmfasi en la facilitació administrativa i flexibilització normativa per a l'ocupació temporal d'espais amb iniciatives ciutadanes del "mentrestant". Ampliació del Pla Buits a nous solars i edificis tant de propietat pública com privada.

Finalment, en l'àmbit urbanístic, s'analitza la interrelació dels diferents sistemes urbans amb la finalitat de cercar els equilibris necessaris i corregir les distorsions introduïdes pel creixement ràpid que va fomentar la bombo-

lla immobiliària. Es proposen algunes estratègies necessàries per corregir la fragmentació i desenvolupament desigual del territori en el Districte 22@. S'apunten algunes estratègies, com la de l'Eix Pere IV, i la reconsideració urbanística de l'encreuament de Pere IV i Diagonal. Intervenció en els cases històrics del Poblenou, no només a l'eix Marià Aguiló-Taulat, sinó també al Barri de la Plata i a Pere IV. S'analitza l'habitatge des de la perspectiva del proveïment de vivenda assequible i també de la rehabilitació del parc existent. S'insisteix en la necessitat de recuperar el patrimoni històric industrial, posant especial interès en aquells elements que es troben abandonats i en risc. S'analitza també exhaustivament la mobilitat en tot el territori per sota de la Gran Via i es fan propostes pel que fa a la vialitat, aparcament, el transport públic, el foment de la bicicleta i les zones de vianants.

Les propostes del Pla d'Actuació de Barri volen generar debat per implicar Administracions i ciutadans en el disseny i la construcció del Poblenou i de Barcelona. Aquests debats han de tenir lloc els mesos vinents per tal de generar un consens social entorn de les inversions i de les polítiques que cal fer en els pròxims anys.

S. Clarós

AQUEST 7^{EM}BRE SÍ!

**Dona'ns 7 raons
per les quals
t'apuntaries
al gimnàs
aquest 7^{em}embre**

**Per cada raó
que ens donis
et premiem
amb 7€ de
descompte**
(fins a 7x7€ de descompte)

www.novaicaria.com

novaicària
ESPORTS CLUB

■ Què en diuen els usuaris, de les "noves" línies de bus?

La xarxa de bus de Barcelona està canviant per millorar el transport públic de superfície de la ciutat i aconseguir trajectes més directes, ràpids, i una xarxa en conjunt més fàcil d'entendre. Aquests canvis es materialitzen en les noves línies H (horitzontals), V (verticals) i D (diagonals).

En el cas del Poblenou les línies que es van implantar durant l'any 2014 van ser la H14 (Paral·lel – Sant Adrià), la H16 (Pg. Zona Franca – Fòrum) i la V27 (Pg. Marítim – Canyelles). Primer es va instaurar la H16, en substitució de la 41 al litoral, però que deixava el Front Marítim sense connexió directa en transport públic fins al centre de la ciutat (principal destinació dels seus usuaris).

Amb l'entrada en funcionament de les H14 (en substitució de la 141) i V27 (en substitució de la 71) es va decidir fer un encreuament entre les línies H14 i H16 a l'altura de la Ciutadella, de forma que els residents del Front Marítim recuperaven la connexió directa amb el centre de la ciutat, entre altres afectacions positives també per als veïns del barri del Parc.

L'Emma, la Kate i la Hanna (9 anys, del Poblenou) han sortit al carrer a preguntar a usuaris d'aquestes tres línies pels canvis respecte de les línies anteriors.

Usuaris de la H14

L'Emilio (85 anys, del c. Espronceda) ara fa servir més la H14 que abans la 141 perquè passa més sovint.

La Juani (66 anys, del c. Josep Pla) troba que els canvis també han perjudicat altres línies, perquè ara la línia 36, que la connecta amb l'Hospital del Mar, passa menys. D'altra banda, troba que les tarifes del transport públic són massa elevades.

El Fernando (36 anys, de Sabadell)

és conductor de la H14, i troba que abans la línia 141 era més familiar i tranquil·la, mentre que ara els usuaris de la H14 són més diversos.

L'Eliseo (61 anys, del Raval) també fa servir més ara la H14 que abans la 141, i troba que el servei actual és correcte tot i que prefereix viatjar en metro.

Usuaris de la H16

L'Olga (36 anys, del c. Marià Aguiló) fa un any que viu al barri i els canvis entre la H14 i la H16 els ha trobat molt oportuns, tot i que el seu mode de transport preferit per anar al centre de recerca on treballa és el tram.

La Flora (64 anys, de l'av. Diagonal) i la Kay (36 anys, de l'av. Mistral) no han notat cap canvi significatiu entre l'antiga 41 i la nova H16, tot i que la Kay reclama una major freqüència del servei.

La Susanna (26 anys, estudiant d'Erasmus que viu al c. Rocafort) utilitza la H16 per anar a la platja, i li sembla bé.

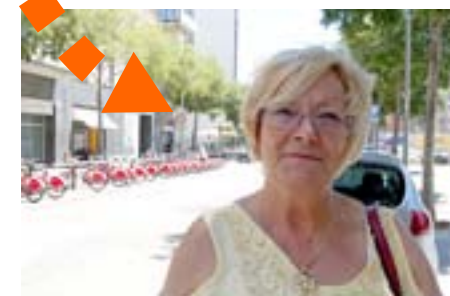
La Loreto, a la foto amb les entrevistadores (67 anys, de Diagonal Mar), abans no utilitzava la línia 41, però la nova H16 li sembla correcta.

Usuaris del V27

La Roser (62 anys, de la pl. Unió) no ha notat cap canvi entre l'antiga 71 i la nova V27, però prefereix viatjar en metro.

El Domingo (70 anys, del c. Selva de Mar), la M. Jesús (52 anys, de Vilapiscina) i la Rosa (45 anys, del c. Marina) opinen que la nova V27 és més ràpida que l'anterior 71. Tanmateix el Domingo destaca que de vegades passen dos autobusos seguits i el següent al cap de 20 minuts, i la M. Jesús es queixa que durant els caps de setmana el servei ha empitjorat molt.

Sílvia Casorrán

exposició

Interrogar l'Eix de Pere IV

Obertura

dissabte 12 de setembre,
a les 12 h

horaris setembre 2015

de dimarts a divendres de 17 a 20 h
dissabte i diumenges d'11 a 15 h
i de 17 a 20 h

Visites guiades

dissabte 12 de setembre a les 17 h,
diumenge 13 a les 18 h
i dissabte 19 a les 17 i a les 19 h

Col·laboren

Arxiu Històric del Poblenou, Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, Màster d'Intervenció en el Patrimoni i el Paisatge Muhba/UAB, Vilanova+Moya arquitectes, Projecte EMUVE (W+G Architects), Taula Eix Pere IV

MUHBA OLIVA ARTÉS

Lloc: fabrica Oliva Artés
museu (Museu d'Història de Barcelona)
dins el Parc del Centre

ESPAI VIOLETA

Les dones a les
cooperatives

i les cooperatives de dones

Una de les peculiaritats del Poblenou és la seva xarxa associativa i cooperativa, herència d'un passat en què el treball en comú, la participació i la col·laboració dels treballadors i treballadores era un valor afegit al desenvolupament social i cultural. El Poblenou ha comptat, i compta, amb una llarga experiència de projectes d'autoorganització que van dinamitzar econòmicament, socialment i culturalment el barri, com van ser les corals, els grups de teatre, els grups excursionistes, les cooperatives de consum, etc. De les cooperatives, podríem mencionar-ne moltes, però per la seva implantació en el barri destaquem La Flor de Maig, que va tancar els anys 50; l'Artesana, també coneguda com la Familiar, que va desaparèixer el 1995; i Pau i Justícia, al carrer de Pere IV, que actualment acull la Sala Beckett.

El dia 30 d'abril es va presentar al Casal de Barri de Poblenou el documental Les dones a les cooperatives del Poblenou, realitzat per les periodistes Júlia López i Susana Sosa, de Món i Comunicació, amb la col·laboració del Consell de Dones del districte de Sant Martí. L'objectiu de les autores és recuperar la memòria històrica del barri, en veu i pensament de dona, a través dels records de l'Antònia, la Maite, la Isabel, la Carmen... Fan un recorregut històric

no només per les seves vivències com a treballadores en un projecte proper —ja que eren filles i/o familiars dels cooperativistes—, els seus rols dintre de la cooperativa i les seves condicions laborals..., sinó també pels moments històrics que com a dones els va tocar viure: la República, la Guerra Civil i la postguerra, fins al tancament d'aquests projectes col·lectius.

L'Antònia, la Maite, la Isabel, treballadores a les cooperatives La Flor de Maig, L'Artesana i Pau i Justícia, van dedicar part de la seva vida al treball a la cooperativa, des de molt joves, desenvolupant tasques secundàries, però no menys importants. A pesar de les seves jornades de treball de 10 i 12 hores, no tenien dret a gaudir de l'estatut de sòcies de la cooperativa. Aquest dret estava reservat als homes, i, de forma excepcional, la junta, formada per homes, concedia aquesta "gràcia" a dones que haguessin enviudat i si la seva situació econòmica havia quedat en precari.

Però les dones no sempre s'han conformat a tenir un paper secundari a les cooperatives; històricament hi han participat de forma molt activa, des del seu inici, no només com a treballadores de segona línia sinó com a impulsores de ple dret. Al llarg de la història, les agrupacions de dones han anat conquerint

una major presència en els òrgans de direcció i de gestió del moviment cooperativista.

Les cooperatives i les dones s'han ajudat mútuament. Les dones han aportat un valor afegit al moviment cooperativista, de la mateixa manera que aquest ha ajudat a disminuir les desigualtats laborals. Ho podem resumir en tres apartats:

- Les cooperatives han creat ocupació, contribuint de pas a la desaparició de l'economia submergida en subsectors sovint ocupats per dones.
- Les cooperatives milloren les condicions de treball. D'aquesta forma, les dones tenen la possibilitat d'augmentar el control del seu treball, millorar les relacions laborals i en moltes ocasions afavorir la conciliació de la vida familiar i laboral.
- Ofereixen un sistema de gestió participativa que millora el rol de les dones a les empreses.

El potencial de les cooperatives en la consecució de la igualtat d'oportunitats no està tant, doncs, en les accions concretes, sinó en els valors bàsics i en les estructures organitzatives, és a dir, en el compliment dels fonaments de la cooperació: la millora de les condicions socials i econòmiques de les treballadores i treballadors cooperativistes.

Estrella Pineda

Especialistes en celebracions

Sales privades lluminoses

Menús d'elaboració pròpia

Aparcament propi

Terrassa especial per a còctels

Salons privats des de 15 persones

Pressupost sense compromís

EUROHOTEL BARCELONA
DIAGONAL PORT
Lope de Vega, 4
08005 BARCELONA
T: +34 932 302 000
www.eurohotelbarcelona.com

Gaudeixi d'un
descompte
presentant aquest
anunci 10%

Per a més informació i reserves contacteu amb
Carmen Vázquez
comercial@eurohotelbarcelona.com

Trullà(s), la barriada oblidada

Si caminem per Pallars o Pere IV amunt, trobem, a l'altura de la bifurcació entre aquests carrers, tres passatges particulars i diferents. El primer és el de Trullàs, que antigament donava nom a la barriada, però que avui es troba en estat deplorable. Ensorrat i sense placa que l'identifiqui és emprat com a pàrquing i residència dels sense sostre. El següent és el passatge d'Iglésias, diferent a

un entorn rural: plantes, petits locals i cases a peu de carrer amb decoracions que indiquen que els veïns l'han fet seu.

Aquest espai avui degradat i oblidat va ser antigament la barriada d'en Trullà, integrada al poble de Sant Martí de Provençals. El barri, segons l'article d'en Jordi Fossas, publicat a *Icària* l'any 2013, estava format per dos carrers paral·lels:

És destacable l'origen de la toponímia. Així com el passatge del Camp rep aquest nom perquè en aquell indret hi havia camps o el passatge d'Iglésias el rep de l'antic propietari, un pagès anomenat Agustín Iglésias, l'origen del nom del passatge Trullàs crea certa controvèrsia. Si bé hi ha constància que les terres van pertànyer al pagès Francisco Trullà i d'allà en sorgí el nom, l'any 1929 va

Milan, membre d'Apropat (Agrupació per la Promoció del Patrimoni).

Malgrat l'esplendor, el barri d'en Trullà va desaparèixer i l'entorn va anar degradant-se. Els camps de conreu es van convertir en fàbriques i aquestes es van anar abandonant. D'un temps ençà han nascut entitats per dinamitzar i revitalitzar aquest enclavament: l'Eix Pere IV, l'Associació de Veïns del Bogatell o Apropat. Totes coincideixen en la reivindicació d'aquest espai, la recuperació del passatge Trullàs i un canvi en l'enfocament urbanístic previst en el projecte 22@, en el sentit de fer-lo proper al barri. "L'Eix Pere IV no deia que no a un projecte urbanístic, però el que volem és un projecte dinàmic on la gent s'impliqui, activitats en les quals la gent s'hi trobi, que sigui de proximitat..., va més enllà del projecte urbanístic pur i dur", assegura l'Eduard. I és que la majoria d'aquestes illes estan afectades pel 22@. En concret, la del passatge d'Iglésias i de Trullàs serà enderrocada, a excepció de certs edificis protegits. Al seu lloc està prevista una zona verda, tant reivindicada pels veïns. L'Oscar Ortega i el Jerónimo Bella, membres de l'Associació de Veïns del Bogatell, deien: "Tenim carència de zones verdes. L'única cosa que tenim és l'hort ocupat. Parcs i Jardins no trepitja els nostres voltants". També l'Emiliano, component d'un espai de circ del passatge d'Iglésias, ho troba a faltar: "És un regal estar ubicats aquí però està pelat d'arbres", assegura. Però

a dir, agafem coses de diferents barris però no tenim serveis propis", denuncia l'Oscar.

Però el 22@ depèn d'inversió privada. "És un tema de promotors. Cada espai té un promotor i són privats. Per tant, en funció de la seva disponibilitat i del capital i la inversió que els interressi, faran. Hi ha coses aturades per la crisi", afirma l'Eduard. I aquí és on els veïns veuen el problema: "una de les tendències del barri és que hi havia empreses que buscaven edificis per comprar, rehabilitar i fer hotels o apartaments turístics, i això ens ha perjudicat", reconeixen l'Oscar i el Jerónimo, i afegeixen: "Està ple d'estrangers que beuen als carrers i ocupen la via pú-

la de pintura de l'artista Lara Kaló i un espai de circ i creació on fan representacions privades. D'altra banda, al passatge del Camp trobem l'Eliana Solsona i la seva sòcia amb un interessant projecte: Set Vides. Rehabiliten mobiliari i el venen en un taller que consideren "teràpèutic". També tenen una interessant iniciativa: fer un mural conjunt amb l'ajuda d'artistes i veïns, comptant amb els infants, per tal de revitalitzar el passatge. "Vam començar pintant gatets però volíem pintar tota la paret. Vam parlar amb els propietaris dels edificis i, casualment, uns tenen una botiga de pintures i ens en van oferir", afirma l'Eliana. Però faran més activitats. Amb el bar Como tú, un petit mercat, i també tenen prevista una subhasta o monòlegs. "Quan fem activitats els veïns demanen més coses, per això volem fer el mural amb els infants i incentivar les plantes, amb un jardí vertical. A l'edifici som interculturals: hi ha russos, italians, marroquins, espanyols, anglesos..., de gent jove a gent gran, i tots s'hi involucren", reconeix orgullosa l'Eliana.

Autogestió. "Fa dos anys que ens mobilitzem, però som només cinc persones. S'han de buscar fórmules alternatives perquè la gent s'hi involucri. Un exemple és l'hort, que reuneix molts veïns en activitats socioculturals", diu el Jerónimo. Mentrestant, i fins que el 22@ no s'engegui, seran els veïns qui s'organitzin i reivindiquin

l'anterior, urbanitzat, asfaltat i amb una quantitat considerable de veïns, però amb heterogeneïtat arquitectònica: naus industrials emprades com a circ, magatzem d'antiguitats o habitatge, edificis de sis plantes o cases baixes convertides en estudis de pintura. Travessem Pere IV i trobem a l'altra vorera, gairebé fent cantonada amb el carrer Badajoz, l'accés a un passatge encisador, el del Camp. Té

Pujades —entre Marina i Sant Pere (actual Marià Aguiló)— i Llull —entre Marina i Independència (avui Badajoz). El nucli del barri, eren passatges a banda i banda del carrer Pere IV (antiga carretera de Mataró): el d'Iglésias, Trullà(s), de la Indústria o de Retiro. La barriada tenia identitat pròpia amb alcalde de barri i festa major, que se celebrava a l'octubre des del 1878, independent de la del Poblenou.

passar a dir-se Trullàs, fins a dia d'avui. El canvi respon a una castellanització durant la dictadura de Primo de Rivera. També existeix la possibilitat que el nom correspongui a un industrial amb fàbriques al Poblenou, Jacint Trullàs i Payarol, que podria ser descendent de l'original propietari o simplement, "dins la seva capacitat i poder econòmic, es va fer seu aquell espai", afirma l'Eduard

aquesta no és l'única carència. Els veïns es queixen de la brutícia: "està brut i hi dorm gent sovint, cosa que em sobta perquè sóc d'un poblet petit del sud i no hi estic acostumada", diu la Jessica Valera, veïna del passatge d'Iglésias. També creuen que hi ha manca d'equipaments: "l'Ajuntament ens diu que n'hi ha, però, per exemple, la biblioteca que ens pertoca és la de Glòries, el CAP és de la Vila Olímpica, i no tenim gairebé escoles. És

blica. Abans l'incivisme marcava els caps de setmana i ara ens el trobem cada dia. Turistes que criden i canten un dimarts a la nit... i de dia estan els carrers plens d'ampolles i necessitats", denuncien.

Malgrat tot, hi ha un nexe d'unió positiu: la creativitat. Hi ha espais que utilitzen el disseny gràfic o les arts escèniques i plàstiques per crear cohesió al barri. Així, al passatge d'Iglésias trobem un col·leccionista d'antiguitats, una esco-

l'espai, per tal de dinamitzar l'antic barri d'en Trullà. Des d'Apropat suggereixen la recuperació del passatge de Trullàs, mirar com se li pot retornar el nom original (Trullà) i reivindicar la barriada. L'Associació de Veïns del Bogatell també proposa sopars de germanor per la festa major per tal de recuperar Trullà(s).

Patricia Pujante, periodista

Cooperativisme al Poble Nou: passat i present

Cap a l'any 1870 es produeix al Poble Nou un creixement molt important del nombre de fàbriques, i amb aquestes, de la població i els habitatges. En un Poble Nou en ple creixement,

amb una població obrera important, aviat sorgeixen les primeres experiències cooperativistes. Les condicions laborals i de vida dels treballadors eren força precàries: Llargues jornades de treball, sous baixos, treball de dones i infants, inexistència d'ajuts per malaltia o invalidesa, o jubilacions; àpats insuficients, falta d'higiene, d'escolaritat... Problemes que les cròniques crisis econòmiques agreujaven. Marc Dalmau i Torvà, en el seu llibre, *Un barri fet a cops de cooperació*, Barcelona 2015, escriu: "Les cooperatives foren una de les institucions proletàries on es condensà la cooperació social, entitats on es fomentava la reapropiació vital i econòmica dels i les obrers, al mateix temps que es possibilitava l'ordit dels lligams de la vida comunitària que en garantia la reproducció". En una barriada treballadora com la del Poble Nou, el cooperativisme tingué forta implantació i es va constituir en el bressol de la cooperació social.

Cooperatives de consum al Poble Nou

Entre el darrer terç del segle XIX i el 1936, Sant Martí de Provençals va allot-

jar més de seixanta cooperatives, la major part de consum. Era obvi que es formessin en uns barris on costava arribar a final de

L'Artesana 1976

me s. Hi havia la ferma creença que la cultura i l'educació podien ajudar els obrers, que eren la població majoritària, a millorar la dura situació quotidiana amb jornades laborals de deu o onze hores, sis dies a la setmana. Aquesta fe la compartien les diferents tendències ideològiques. La major part d'aquestes cooperatives van tenir una vida efímera i són tot just un record, com ara:

- El Crèdit (1903), al passatge de Rovira.
- La Fraternitat Martinenca (1906), al 370 de Pere IV,

- La Cosmopolita (1908), a Pujades, 91.
- El Jardí (1909), situada al carrer Roc Boronat, 23, va ser absorbida per La Flor de Maig el 1928.

■ Centre Instructiu Republicà Radical Castellonenc, ocupava el mateix local que el Jardí. Atreia molts immigrants d'aquella província i va obrir una escola laica. L'Avenir (1912), a Pere IV, 276.

Altres tingueren més volada. Explicuem a continuació la trajectòria de les quatre cooperatives més importants:

Cooperativa Popular de Consum Pau i Justícia

Va ser creada el 1899 per divuit treballadors de manera informal. El 1905 es constituí legalment, presidida per Rafael Carbó. Després de La Flor de Maig va ser una de les associacions més actives i conegudes del Poble Nou.

Cooperativa de consum, entitat recreativa i de barri, tenia una oferta lúdica i associativa força àmplia (economat, teatre, coral, biblioteca, excursionisme, escacs, fins i tot va arribar a tenir una escola). Per tal de donar cobertura als treballadors amb problemes esperonà la creació d'un subsidi d'invalidesa laboral en un temps que no hi havia cap mena de seguretat social. El 1910 adquireix uns terrenys al carrer Batista, 11 i s'edifica la nova seu. L'any següent es fa la inauguració i ràpidament s'assoleixen els 150 associats. Anys més tard, l'augment de les famílies associades torna a empetitir el local. Es

decideix comprar el solar que feia cantonada amb Pere IV per construir-hi la nova seu. El nou edifici, planta baixa i pis, s'inaugurà el 1924. La cooperativa va arribar a tenir 1.250 associats i a aixecar pisos a la Diagonal per als cooperativistes. El 1977 va començar la greu crisi que la va arrossegar a desaparèixer vint anys més tard. L'Ajuntament com-

prà l'immoble que estava qualificat com a espai destinat a equipaments, però quedà abandonat fins al 2013. Aquest any passa a la gestora teatral de la Sala Beckett. El 2016 tenen previst el seu trasllat des de Gràcia i l'obertura del local dedicat a la creació i experimentació teatral.

Cooperativa Obrera de Consum L'Artesana

Va ser una de les primeres cooperatives ja que va néixer el 1876 al carrer del Ferrocarril. A partir dels anys vint va ser una de les cooperatives emblemàtiques del barri. El 1921 va aixecar un edifici propi al carrer Llull, cantonada amb Marià Aguiló, que va subsistir fins al 1995. A poc a poc es va convertir en una entitat amb gran empenta cultural. A la secció de teatre s'hi sumà l'Agrupació Coral. S'organitzaven representacions de teatre cada quinze dies, actuacions musicals, concerts i conferències. Hi havia també un grup femení i un altre d'infantil.

Els millors anys de la cooperativa van ser els anys trenta, en què assolí la xifra de 500 associats abans de la Guerra Civil.

Va ser una de les poques que va aconseguir sobreviure la postguerra. Abans, però, havia canviat de nom i va passar a transformar-se en una nova cooperativa, La Familiar, perquè els deutes

l'ofegaven. Després de la transició, però, la seva activitat anà minvant fins al tancament el 1994. El patrimoni es va vendre, i en el solar s'hi edificaren pisos.

Societat Cooperativa Obrera i de Consum La Flor de Maig

La Flor de Maig va ser la cooperativa obrera de consum més important de Catalunya. Fundada el 1890, a la barriada de La Plata, aviat inicià un procés d'expansió que, amb poc més de vint anys, la va portar a aconseguir unes dimensions extraordinàries, amb 1.600 famílies associades, set sucursals a diversos barris de Barcelona i una granja a Cerdanyola. La sucursal número 1 es trobava al carrer Pellaires, cantonada Bac de Roda. El 1910 decideixen deixar el lloguer i comprar els baixos de l'edifici annex, on s'instal·len definitivament. Les sucursals 2 i 3 es van ubicar a Can Tunis i a Sants respectivament. El gener de 1915 es creà la sucursal número 5, a la carretera de Mataró, 22; el 1922, la número 6, a Sant Gervasi (Marià Cubí-Sagués), i la 7, a la Sagrera (Martí Molins, 10). Estranyament aquest bon procés s'atura a partir dels anys trenta, quan altres cooperatives estan en el seu punt més àlgid. La Guerra Civil i la posterior absorció dins l'estructura vertical falangista culminà la davallada el 1947 amb la definitiva dissolució de l'entitat.

Societat Cooperativa de Consum L'Econòmica del Poble Nou

Tot i desconèixer la data exacta de fundació, ha de ser força antiga, ja que el 1893 ja la formaven una quarantena d'associats. Als anys vint del segle passat, la societat comptava amb gairebé 200 associats, però passà moments difícils i, fins i tot, estigué a punt de desaparèixer. Pogueren salvar la situació gràcies a l'adquisició d'uns terrenys a un preu raonable que els permeté instal·lar-se al carrer Major del Taulat, 93. A la planta baixa hi havia la botiga despatx, el magatzem, un forn i una sala de matança. Al primer pis, una gran sala cafè i, en un racó, un petit escenari. I al pis de dalt, la sala de juntes i la biblioteca. Disposava d'un petit teatre i d'escola pròpia a partir del 1927, on després hi va haver unes dependències del Casino de l'Aliança. Tingué una trajectòria ascendent fins que en la crisi de 1930 van haver de demanar crèdit, coincidint també amb l'edificació de la seu de propietat. No van poder fer front als deutes i es va dissoldre l'any següent.

(continua a la pàgina següent)

Pau i Justícia (1950)

Pau i Justícia (1950)

Dinar de la Coordinadora de Cooperatives de Consum del Poblenou

Cooperativisme al Poblenou:
passat i present
(continuació de la pàgina anterior)

El retorn de les cooperatives

La periodista Clara Blanchar, en un article publicat al diari *El País*, el 3 d'octubre de 2014, comentant les jornades "Llaurant Barcelona", que va organitzar la revista *Soberania Alimentaria*, explica: "Per menjar aliments ecològics, per salut, per respecte al medi ambient, per paladar, per evitar els circuits clàssics del model capitalista, per donar suport al territori i els seus pagesos... Per alguna o per totes aquestes raons, les cooperatives de consum –agrupacions de famílies o consumidors que compren directament als productors de proximitat de fruita, verdura, carn, pa o qualsevol altre aliment i s'autogestionen– estan experimentant un gran creixement en els últims anys; només a Barcelona n'hi ha 150".

Prenent consciència que el nostre entorn actual és el món, les cooperatives en l'actualitat treballen per una globalització sostenible i centrada en les persones. En els efectes desiguals de la globalització l'empresa cooperativa esdevé un regulador. Els motius pels quals es produeix aquesta revifada de les cooperatives de consum té altres connotacions que les que van donar lloc a les cooperatives obreres de finals del segle XIX, la societat i l'entorn han canviat molt. Ara, la salut, el consum ecològic i responsable i la qualitat alimentària

esdevenen els arguments essencials. Al Poblenou en els darrers anys, diferents cooperatives de consum han iniciat el seu procés. N'esmentem a continuació algunes:

Cydonia (1996) és una cooperativa de consum ecològic i responsable que es proveeix preferentment de producció local d'aliments i altres productes per abastir totes les necessitats dels seus socis, tot fent del consum un acte conscient i ètic. Té la seu al passatge Bosch i Labrés, 16.

Mespilus (2008) és una societat cooperativa de consum ecològic i responsable, que té per objectiu oferir béns alimentaris de caràcter ecològic, artesanal i solidari, així com la prestació de serveis relacionats amb la salut per al consum directe dels socis. Es troba al carrer de Venero, 12.

Estèvia (2011) té l'objectiu de fomentar el consum de productes ecològics i convidar els socis a practicar el consum responsable, amb principis ètics i de justícia social, que tingui en compte les condicions de treball dels productors. La seu és al carrer Ferrocarril, 12.

La Unió de Poblenou-La Datzira (2006). La cooperativa La Unió del Poblenou és un projecte d'alimentació ecològica formada per consumidors i productors d'aliments ecològics. Els aliments són llaurats, cultivats, recollits i/o elaborats al mas La Datzira (Moià). Es reuneixen a l'Ateneu Popular La Flor de Maig, al carrer Doctor Trueta, 195.

Andreu Isern Gausí

Arxiu Històric del Poblenou

English, Psicomotricitat, Estimulació sensorial, experimentació, tot amb molt d'afecte, relació família-escola, cuina pròpia ecològica, ... **MATRÍCULA OBERTA**

Llar d'infants subvencionada per la Generalitat

Chiqui Tin

Tel. 93 221 95 79 (Vila Olímpica, Poblenou)

www.escuelachiquitin.com/lavila centrelavila@escuelachiquitin.com

Comença l'emoció! Temporada 2015-2016

INICI LLIGUES

FUTBOL SALA

Masculí i femení
Tots els dies a partir de les 21 h

ET GARANTIM
27
PARTITS

Més informació a:
www.eixtransversal.com

Carmen Amaya, 4-6
08005 Barcelona
info@cembogatell.com
Tel. 93.221.65.67
Mòbil: 629.376.745

 Ajuntament de Barcelona

eix transversal
fut 3 • futbol sala • futbol 7

 laMARBELLA
COMPLEXE SPORTIF MUNICIPAL

 CET10* Bogatell

Jordi de Manuel:

“Com a escriptor, m’interessa posar la lupa a les esquerdes morals”

El Poblenou és un barri literari?

Molt, el barri dona per fer tot tipus de literatura, no només negra. De fet el que més conec són les cròniques del Huertas, un gran periodista que va morir fa relativament poc (2007). Qualsevol barri amb teixit humà serveix per fer una història ben feta i generar un bon escenari, i el Poblenou té un pòsit i un destil·lat literàriament molt ric. Segur que se’n faran molts més llibres.

una cosa semblant al que està passant últimament amb els immigrants que volen creuar de França a Gran Bretanya a qualsevol preu. En canvi, la novel·la que ara he acabat, tracta una qüestió molt diferent i que trobo molt bèstia: un tipus de crim que estava tapat, que cap llibre ha explorat i tot just ara comença a sortir. Però no puc fer cap spoiler, s’haurà de llegir...

Parlant de llegir, què en penses dels llibres electrònics?

a la pantalla. És clar que l’ensenyament, més tard o més d’hora, serà això. I no és ciència-ficció!

Sempre es pregunta a un escriptor si se’n neix o es fa. Què contestaries en el cas dels mestres?

Diria que per ser-ho has de tenir una cosa encara més difícil i important que el talent: que t’agradi la teva feina. Perquè és una feina on les situacions que es donen poden ser o molt satisfactòries o molt decebedores. Si parteixes d’una

Biòleg derivat cap a l’ensenyament escolar i la creació de mons literaris, Jordi de Manuel fa 20 anys que viu a la Vila Olímpica del Poblenou. Des d’aquí ha escrit la seva llarga col·lecció de llibres i aventures de l’inspector Marc Sergiot. Avui ens reunim a la Llibreria Nollegiu i en Jordi ve amb *Mans lliures* sota el braç, convidant-me a llegir la novel·la premonitòria que, finalitzada el 2009, va preveure l’escenari de 2014. Començo intriguada...

Com passes de la biologia a la novel·la negra?

La meua formació és científica, però bàsicament, jo sóc professor. Per tant, la llengua, tant escrita com oral, és fonamental en la meua feina. El meu taller d’escriptura sempre han estat les meves classes, perquè els llibres que utilitzaven els meus estudiants no m’acabaven d’agradar. Va arribar un moment que vaig pensar que les històries que jo explicava podien interessar les persones i vaig començar a fer literatura. Sempre havia estat un gran lector de novel·la negra i, per tant, vaig crear un detectiu i una història que, fins ara, han anat força bé.

I per què vas triar el gènere negre?

Puc dir que sóc un escriptor de gènere i no em fa cap vergonya. I ho sóc tant en la ciència-ficció com en la narrativa negra, perquè penso que són els gèneres que et permeten explorar millor els dilemes de la societat. I a mi, com

a escriptor, m’interessa posar la lupa a les esquerdes morals. La Carme Riera deia, com a estudiosa de la literatura, que si els realistes francesos del segle XIX estiguessin vius ara, segurament farien novel·la negra per explicar el món.

Així, la crisi ha disparat el consum de novel·la negra?

Jo no n’estic tan segur. Si en lloc de ser un autor, fos un editor qui seu en el meu lloc, crec que et diria que no, que la novel·la negra aquí a Catalunya va tenir uns anys molt millors entre el 2006 i el 2010. La realitat és que el món editorial està en una crisi profunda i que la gent, bàsicament, no compra llibres. Llibreries com aquesta (Nollegiu), són un oasi, un petit miracle.

A això se suma el fet que tendim a valorar més la novel·la negra estrangera que la pròpia.

Sí, som un país acomplexat en molts aspectes i pensem que el que fem no està

prou bé. De vegades importem coses molt bones, però d’altres portem autors o traduccions que no estan a l’altura. I el pitjor és que nosaltres no arribem mai als seus països, perquè no tenim una llengua normal. Els suecs, els islandesos o els americans poden arribar arreu, però nosaltres, que partim de la situació d’una llengua molt castigada i amb complexos, és molt difícil que puguem exportar tot i fer coses de qualitat. Les obres catalanes de novel·la negra traduïdes es poden comptar amb els dits.

Hi ha cap remei per revertir-ho?

Sí, que siguem un estat i puguem jugar d’igual a igual. Mai estaràs en igualtat amb el castellà, que té 400 milions de parlants, però sí que hi tindràs equivalència des del punt de vista polític. Als teus escriptors els podràs portar tranquil·lament a qualsevol fira perquè hi haurà una política cultural diferent de l’actual.

“Si els realistes francesos del segle XIX estiguessin vius, farien novel·la negra per explicar el món”

Quan vols escriure una obra, com tries el tema?

Hi ha tantes coses al món que et generen inquietud, que t’arriben mil temes i has de destriar-los. Només obrint un diari, trobes cada dia tres possibles novel·les i uns quants contes. Un autor ha de ser com una esponja i absorbir allò que l’interessa. Jo he defugit bastant de tocar els temes relacionats amb la crisi, potser perquè vull prendre una mica de distància temporal i no fer res d’actualitat. Em criden l’atenció altres coses.

Com ara quines?

L’última novel·la publicada, *La mort del corredor de fons*, explora un tema que per mi és el més terrible que hi pot haver: patir un crim i, a més, que venguin el teu cos a trossos. També hi exploro la total indefensió que té una persona que arriba ara aquí des de fora,

Crec que és el futur, perquè les tecnologies van en aquesta direcció. Però personalment no em trobo còmode llegint en una pantalla, m’agrada més l’objecte del llibre. Tocar-lo, fullejar-lo, olorar-lo o posar-li el punt –i de vegades perdre’l (diu tot rient). El llibre no desapareixerà, però potser sí que es convertirà en un objecte més de luxe.

Canviant d’àmbit, com veus l’ús de la tecnologia per a l’educació?

És clau. No és el futur, és el present millor. Per als estudiants que estan aprenent, tenir una ‘biblioteca de biblioteques’ a les mans, és molt més potent que qualsevol llibre. Això sempre i quan els continguts i l’enfocament que els fan fer els professors siguin adequats –la clau sempre està en l’educador i el model didàctic. Jo que sóc mestre de biologia, quan vull ensenyar res, només ho he de buscar a la tauleta i projectar-ho

vocació per ensenyar, no hi ha color. És com una cascada: els alumnes noten de seguida que gaudeixes del que fas i això, alhora, els retroalimenta. Amb els escriptors també pot passar, però com que no hi ha aquest cos a cos diari, no és el mateix. És un ofici, i s’aprèn amb molta dedicació i ganes.

Mestre, escriptor, pare. Com tens temps de fer-ho tot?

El temps és una invenció humana. Si mires la quantitat d’estona que has dedicat a fer les coses i et preguntes “què és el que has fet a la vida?” acabes amb una resposta ben clara: allò que t’agrada. Quan algú et digui que no té temps de llegir, per exemple, en realitat és que no li agrada prou fer-ho. Per a les coses que t’apassionen, el temps el trobes sempre.

Marina Riera Rodoreda

La vinyeta d'en Puyal

Fons de Solidaritat
de la Fundació Agbar

Font de
solidaritat

AJUTS AL PAGAMENT
DEL CONSUM DE L'AIGUA

El Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar és una font solidària que brolla per arribar als qui més ho necessiten. Per això col·laborem amb Càritas, la Creu Roja i els serveis socials dels ajuntaments per ajudar les famílies que tenen problemes per pagar la factura de l'aigua i, d'aquesta manera garantir l'accés al consum bàsic d'aigua a tothom. Arribant allà on puguem ajudar. Des que aquest fons es va posar en marxa, hem beneficiat a més de 45.000 persones. Obrint-nos camí, com l'aigua.

Aigües de
Barcelona
L'aigua de la teva vida

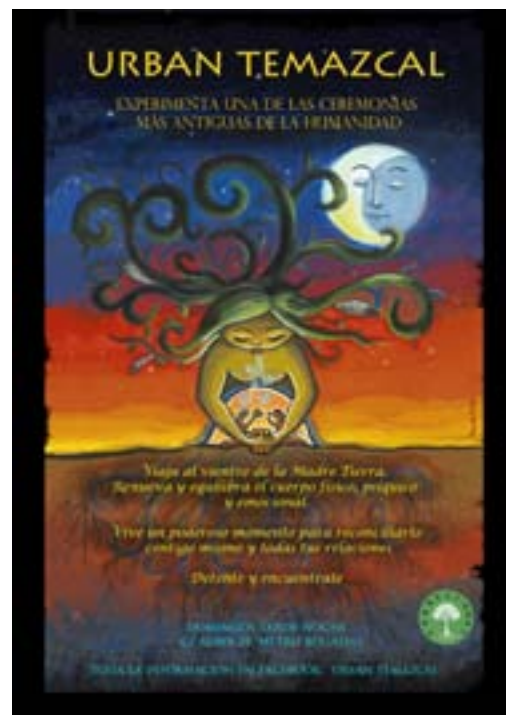

Agbar
Fundació

VIDA DE BARRI

ConnectHORT

El temazcal es una de las ceremonias más antiguas que recuerda la humanidad. Consiste en una sauna, generalmente construida en el bosque con ramas y cubierta con mantas donde se introducían piedras muy calientes. El hombre o mujer de la tribu dirigía la ceremonia, la introducción paulatina de las piedras y los diferentes cantos que la acompañaban.

El temazcal es una ceremonia de purificación física y espiritual que se realiza con la intención de hacer un nuevo renacimiento. La cabaña representa el vientre de la Madre Tierra, es un espacio redondo, oscuro, húmedo y caliente en el que dejamos al salir todas las creencias, experiencias y recuerdos que ya se quedaron viejos y sólo eran cargas.

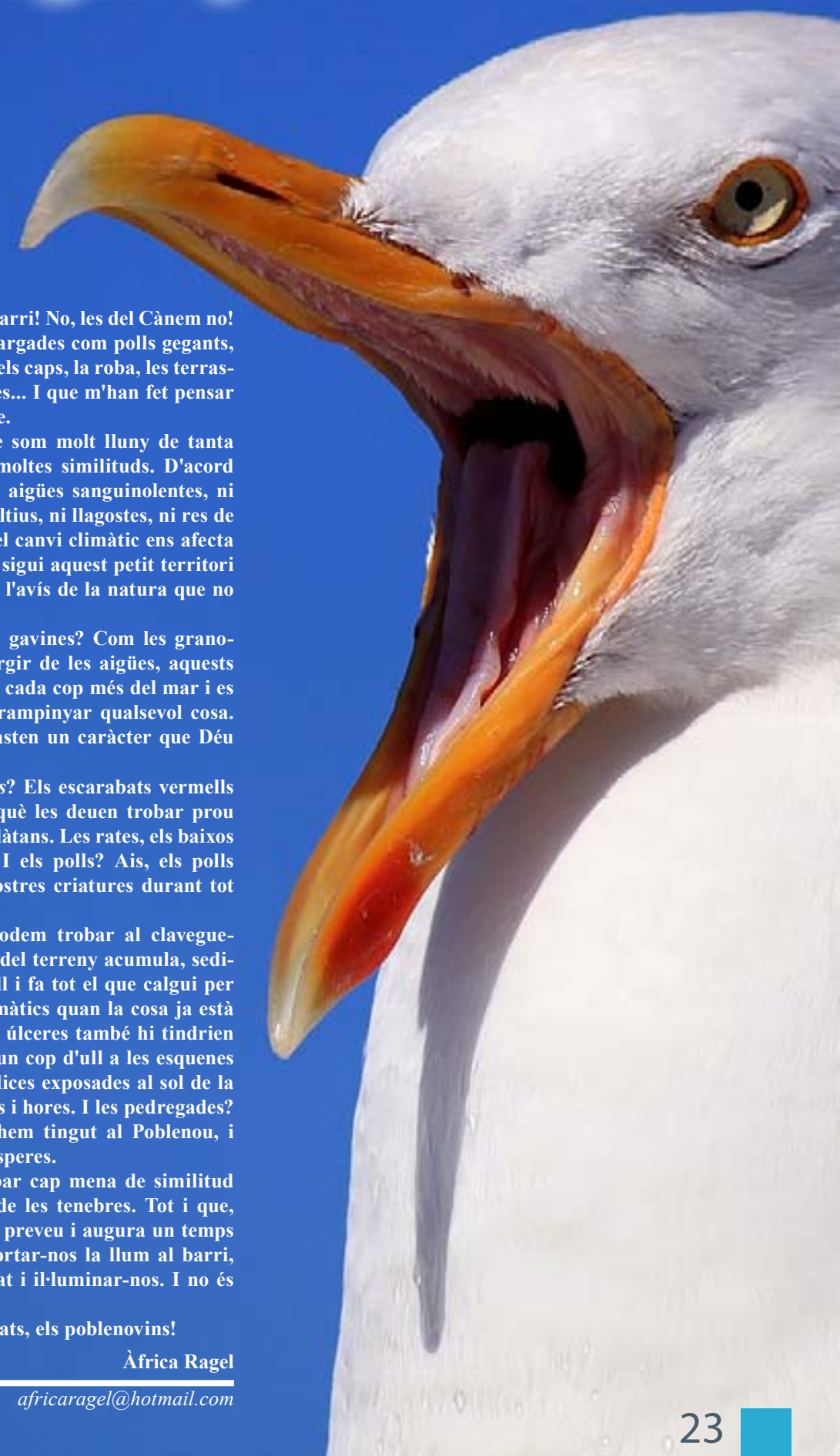
Esta ceremonia se realizaba en todo el continente americano desde la noche de los tiempos. Ahora hemos querido acercar esta tradición milenaria a todos los habitantes de Barcelona trayendo el temazcal a nuestro espacio ConnectHORT porque creemos que es en la ciudad donde más se necesita la recuperación del contacto con la Madre Tierra. Podéis encontrar los horarios y toda la información en facebook (urban temazcal).

Carrer Àlaba, 24, 08005, Barcelona
<http://connecthort.wordpress.com>
Facebook: ConnectHORT
connecthort@gmail.com

PAS A NIVELL

Les plagues poblenovines

Hem tingut xinxes al barri! No, les del Cànem no! Unes bestioles petites i allargades com polls gegants, que envaeixen els plàtans, els caps, la roba, les terrasses, les persianes, els cotxes... I que m'han fet pensar en les deu plagues d'Egipte.

Sí, perquè encara que som molt lluny de tanta desgràcia bíblica, tenim moltes similituds. D'acord que no tenim un riu amb aigües sanguinolentes, ni granotes menjant-se els cultius, ni llagostes, ni res de tot això. Però és clar que el canvi climàtic ens afecta i, per molt paradisiac que sigui aquest petit territori vora el mar, també rebem l'avís de la natura que no ho estem fent bé.

Què me'n dieu, de les gavines? Com les granotes d'Egipte que van emergir de les aigües, aquests ocellots gegants s'allunyen cada cop més del mar i es llancen damunt nostre a rampinyar qualsevol cosa. I no els diguis res, que gasten un caràcter que Déu n'hi doret!

I les plagues de *bitxets*? Els escarabats vermells ataquen les palmeres perquè les deuen trobar prou tropicals. Les xinxes, els plàtans. Les rates, els baixos i les estacions de metro. I els polls? Ais, els polls ataquen els caps de les nostres criatures durant tot l'any.

Les pestilències les podem trobar al clavegueram, que pel poc pendent del terreny acumula, sedimenta, reté, guarda, recull i fa tot el que calgui per poder emanar efluvis aromàtics quan la cosa ja està al màxim. Pel que fa a les úlceres també hi tindrien cabuda, només cal donar un cop d'ull a les esquenes dels turistes on creixen felices exposades al sol de la Mediterrània durant hores i hores. I les pedregades? De pedregades, també n'hem tingut al Poblenou, i sempre quan menys t'ho esperes.

Ara, no he sabut trobar cap mena de similitud amb la novena plaga, la de les tenebres. Tot i que, sembla que ja hi ha qui la preveu i augura un temps de foscor i s'ha ofert a portar-nos la llum al barri, conduir-nos per la claredat i il·luminar-nos. I no és cap companyia elèctrica!

Que en som, d'afortunats, els poblenovins!

Àfrica Ragel

africaragel@hotmail.com

L'EQUIP PRINK

Ha arribat a Poblenou!

Descobreix els avantatges
del líder europeu en
cartutxos, tòner i impressores!

#44
Aleix Espargaró
Pilot de Moto GP

Escull el teu color:

Per la compra de dos cartutxos o
tòner Prink iguals, emporta't uns
auriculars amb micròfon gratis.

Si el teu model d'impressora necessita un joc de 4 unitats o multipack si existeix, s'haurà d'adquirir un joc complet o multipack més un cartutxo extra. Oferta no acumulable a d'altres promocions i vàlida fins exhaurir existències només per a cartutxos i tòner Prink.

1100 Botigues especialitzades en cartutxos per a impressores - www.prink.es

BOTIGA PRINK #1362 POBLENOU
c/Llull 185 Local 1 Barcelona
Tel: 930.160.975 • poblenou@prink.es

prink
Cartutxos, tòner i impressores